

השוואה בין הערכה עצמית של תפקוד גופני לבין ביצוע בפועל בקרב קשישים בקהילה

רונה פויירינג¹, אלישע ורד¹, תלמה קושניר², יצחק מלצר¹
פיזיותרפיה, אוניברסיטת בן גוריון, ישראל², סוציולוגיה של הבריאות, אוניברסיטת בן גוריון, ישראל¹

Late-Life -רקע מדעי: תוחלת חיים גבוהה יותר מדגישה את הצורך בהתמודדות עם אריכות ואיכות חיים בקרב קשישים. ה-
Function and Disability Instrument (LLFDI) מודד תפקוד ומוגבלות בקרב קשישים.

לבין ביצוע בפועל של אותן משימות LLFDI מטרת המחקר: האם קיים קשר בין הערכה עצמית של תפקוד גופני, באמצעות
תפקודיות בקרב קשישים?

LLFDI, שיטות: חמישים קשישים עצמאיים הגרים בקהילה השתתפו במחקר. כולם נבדקו בביתם באמצעות שאלוני
כל משתתף הוערך פעמיים על ידי שני Geriatric Depression Scale (GDS), ו-Fear Efficacy Scale (FES).
מעריכים שונים, "עיוורים", להערכת עמיתם, בפעם הראשונה מילוי השאלונים ובפעם השנייה, נדרש כל משתתף לבצע
בפועל את אותן משימות תפקוד גופני.

והלימה נמוכה בתפקודי, (p<0.05, r=0.72) תוצאות: נמצאה הלימה גבוהה בין דיווח עצמי לביצוע בפועל בגפיים התחתונות
נמצאו קשרים מובהקים בין הדיווח העצמי של התפקוד הגופני ובין שאלוני הדיכאון, (r=0.388 p<0.05), גפיים עליונות
בהתאמה; ותפקוד r=0.608, r=-0.573, r=-0.457: חרדת נפילות וחלק השאלון העוסק במוגבלות (תפקוד הגפיים עליונות
p<0.001) בהתאמה, כולם r = 0.662, r = -0.606, r = -0.408, גפיים תחתונות

בהשוואה מגדרית, גם לגבי גפיים עליונות וגם לגבי גפיים תחתונות, נמצא כי בממוצע גברים מעריכים את יכולתם כטובה יותר
מאשר נשים בשאלוני הדיווח העצמי, אולם אין הבדל מובהק ביכולת הביצוע בפועל. בהשוואה בין קשישים דיכאוניים ללא-
הן, (p<0.05) ממוצע ציון התפקוד של הדיכאוניים היה נמוך מזה של הלא-דיכאוניים LLFDI-דיכאוניים, נמצא כי בשאלון ה-
בדיווח העצמי והן בביצוע בפועל.

הינו כלי הערכה אשר באמצעותו קשישים מסוגלים להעריך טוב את תפקוד הגפיים התחתונות ופחות LLFDI-מסקנות: ה-
את תפקוד הגפיים העליונות. תוצאות המחקר מראות שגם חרדת נפילות, דיכאון, ומוגבלות קשורים לאופן שבו האדם מעריך
LLFDI-את עצמו ולכן הם עשויים להטות את התוצאות בשאלון ה-